

Dvylika laiptelių

Lietuvos kelias į laisvę

Kiekvienais metais kartu su pakylančia saule ir atgimstančiu pavasariu mes švenčiame Lietuvos laisvės – Kovo 11 - osios šventę. Visa Lietuvos istorija - tai tautos kovą už teisę būti savimi, patiems spręsti savo likimą. Nuo XIX amžiaus sukilėlių kovų, nepriklausomybės šaukšiais tapusių Vasario 16 - osios signatarų, atkaklia draša pasiryžusių iki pergalės kovoti pokario partizanų ir negausaus būrio disidentų, kurie žadino tautą ryžtingai siekti laisvės, kelias vedė į Kovo 11 - ają.

Milijonai žmonių, pasirašę masines Sąjūdžio peticijas ir išėję Baltijos kelią, – neregėtą gyvų širdžių grandinę nuo Vilniaus iki Talino – pareiškė: mes galim! Mes būsim laisvi ir kursim savo gyvenimą! Tai įvyko prieš dvidešimt septynerius metus. Per svarbiausias valstybės šventes būtina prisiminti tai, ką nuveikė tauta, kad būtų laisva.

1988 m. birželio 3 d. Mokslų akademijoje susirinko apie tūkstantis žmonių, diskusija apie pertvarką baigėsi 35 žmonių iniciatyvinės Lietuvos persitvarkymo Sąjūdžio grupės išrinkimu. Netrukus Sąjūdis surengė pirmą mitingą prie Aukščiausiosios Tarybos (AT), o birželio 24 d. Katedros aikštėje pirmą kartą plevėso Trispalvės, sugiedota Tautinė giesmė, A. Brazauskui įteikti Sąjūdžio reikalavimai SSKP delegatams, liepos 9 d. Vingio parke surengtos „delegatų sutiktuovės“ – mitinge dalyvavo daugiau kaip 100 tūkstančių žmonių. Liepos 20 d. Sąjūdis pradėjo dviračių žygį bei „Roško maršą“ po Lietuvą, kartu steigėsi iniciatyvinės grupės regionuose, pradėta kalbėti apie Lietuvos suverenitetą, įteisinta lietuvių kalba kaip valstybinė bei legalizuoti Vytis, Gedimino stulpai, Trispalvė bei Tautinė giesmė.

1988 m. spalio 22 - 23 d. įvyko steigiamasis Sąjūdžio suvažiavimas, kuriame skelbiamas siekis „Lietuvos suverenumas TSRS tautų šeimoje“. Suvažiavimo metu LKP vadovai paskelbė apie Katedros gražinimą tikintiesiems.

1989 m. vasario 16 d. pirmą kartą oficialiai minėta Nepriklausomybės diena, Kaune atidengtas Laisvės paminklas.

1989 m. birželio 14 d. paskelbta Gedulo ir vilties diena - paminėti trėmimai į Sibirą.

1989 m. rugpjūčio 23 d. įvyko Sąjūdžio surengta „Baltijos kelio“ akcija, kurioje pasmerkti slapti Molotovo - Ribentropo pakto protokolai bei Baltijos šalių okupacija. „Baltijos kelyje“ milijonas trijų šalių gyventojų susikabino rankomis ir sudarė gyvą grandinę nuo Talino iki Vilniaus. SSKP CK pasmerkė „nacionalistinę isteriją Pabaltijyje“, įtampa Lietuvoje išaugo, paskelbta apie lenkų autonomijos L.TSR sudėtyje sukūrimą Vilniaus iš Šalčininkų rajonuose.

„Jedinstvo“ pabandė organizuoti streikus gamyklose. 1989 m. gruodžio 24 d. SSSR liaudies deputatų suvažiavimas pripažino Molotovo - Ribentropo pakto slaptuosius protokolus „teisiškai nepagrįstais ir negaliojančiais nuo jų pasirašymo momento“. 1990 m. sausio 11 d. į Lietuvą atvyko SSSR ir SSKP vadovas M. Gorbačiovas, turėjęs sustabdyti ėjimą Nepriklausomybės link pasiūlant federaciją ir išstojimo iš SSSR mechanizmą. Sąjūdis surengė 300 tūkst. žmonių mitingą Katedros aikštėje. 1990 m. vasario 24 d. įvyko pirmi laisvi rinkimai į Lietuvos parlamentą (AT), Sąjūdžio remti kandidatai laimėjo absoliučią daugumą (apie 100 mandatų), LKP/SSKP kandidatai negavo nė vieno mandato.

1990 m. kovo 11 d. Aukščiausioji Taryba paskelbė atkurianti Lietuvos Respublikos nepriklausomybę. Žmonės džiūgavo, visą naktį prie parlamento rūmų degė laužai, skambėjo dainos, o užsienio žurnalistai apie Lietuvos sprendimą pranešė visam pasauliui. Lietuvos nepriklausomybės paskelbimas - tai Sovietų Sąjungos griuvimo pradžia.

Daugelio žmonių svajonė išsipildė, tačiau kokioje šalyje gyvename, priklauso nuo visų mūsų, tad išsaugokime ištikimybę ir meilę savo gimtinei, gražinkime ją ir stiprinkime sąžiningu darbu, naujais kūrybiniais sumanymais, pagarba žmogui, kad daugiau būtų norinčių į ją sugrįžti nei išvykti.

KITUOSE PUSLAPIUOSE SKAITYKITE	
Aš maštau apie laisvę	2
Vasario 16-oji	3
Nerradacinė pamoka	3
Mokinių konferencija	4
Užgavėnės	4-5
Sėkminga krepšininukų išvyka	5
Filosofijos olimpiada	6
Svarbiausia - tikėti savimi	6

Istorijos mokytoja metodininkė Gražina Stonienė

Aš mąstau apie laisvę

Aš suprantu laisvę kaip gražų gyvenimą. Noriu kalbėti sava kalba, o ne kažkieno primesta. Noriu mokytis iš lietuviškų vadovėlių. Šiais laikais mažai kas vertina laisvę, nes daug kas nepatyrė, ką reiškia būti nelaisvam, ką reiškia ginti tėvynę.

Mintaras 6b kl.

Man laisvė yra gyvenimas, kai galima daryti gera sau ir kitiems - savo tautai.

Emilija Ila kl.

Būti laisvam yra didžiausia dovana, kokią tik galima gauti. Jei būsi turtingas, bet nelaisvas, turtai tau nerūpės, tu norėsi laisvės. Bet dėl jos reikia kovoti, taip, kaip kovojo mūsų tėvai, seneliai, proseneliai.

Meda 6b kl.

Laisvė yra tai, ką mes kuriame drauge. Visi kartu galime įveikti bet ką. Aš esu dėkinga visiems, kurie pasiaukuoja dėl laisvės, dėkinga, kad gimiau laisva.

Saulė. B. 6b kl.

Laisvė yra tai, ko visi nori, bet ne visi turi. Mums, lietuviams labai pasisekė, kad mes turime laisvę.

Ignas 6b kl.

Laisvė man yra galimybė elgtis savo nuožiūra. Tai jausmas, tarsi visas pasaulis būtų viena. Būtent laisvė yra aukščiausia žmogiška savybė ir pagrindinis bendruomeniškumo principas.

Ieva Ila kl.

Žmonės nebevertina to, ką turi. Šiais laikais daugelis nesupranta laisvės prasmės. O juk laisvė yra tai, kas mus visus jungia, suvienija, be jos tauta negali gyventi.

Ksaveras Ila kl.

Vasario 16-oji mūsų visų šventė

Ankstų Vasario 15 - osios rytą vos išengus pro gimnazijos duris, ausis švelniai glostė patriotinė muzika. Ant mokytojų ir mokinių švarkų buvo prisegami tėvynės nepriklausomybę atspindintys trispalviai popieriniai drugeliai. Lipant laiptais į antrą aukštą didelėmis raidėmis ant sienos sudėliotas žodis - „LAISVĖ“.

Ilgosios pertraukos metu buvo demonstruojamas filmas apie Vasario 16-ąją, o per ketvirtą pamoką 5 - 10 klasių mokiniai dalyvavo II-okų organizuotoje viktorinoje - žaidime, kuris patiko ir įsiminė visiems. Istorijos mokytoja Gražina Stonienė padėjo sugalvoti įdomius klausimus, muzikines užduotis, viktoriną ir žaidimą. Laimėtojų komanda gavo puikių prizų - bilietus į Vasario 16-osios koncertą Žalgirio arenoje. Mes įrodėme, kad ne vien tik savo gimtadienį galime švęsti įdomiai ir linksmai, bet ir Lietuvos! Prieš 99 - erius metus paskelbtą valstybės atkūrimą mes minime kiekvienais metais, nes gimnazijos vardas mus įpareigoja būti patriotiškus ir švęsti kiekvieną Lietuvai svarbią dieną. Būtent tai mes ir darome!

Emilija Zelenkauskaitė IIA kl.

Netradicinė pamoka

Šių metų sausio 24 dieną mūsų mokykloje vyko netradicinė lietuvių literatūros pamoka, pavadinta „Dūžtančių formų pasaulyje“. Ją vedė Respublikos skaitovų konkursų laureatas, aktorius Alvydas Brunalas.

Svečias mums papasakojo apie Vytautą Mačernį bei jo poeziją. Skaitovas neslėpė, kad besiruošdamas susitikimui su mumis, jis labai stengėsi sudėlioti kūrinius taip, kad būtų galima atsekti poeto gyvenimo tarpsnius ir filosofiją. Mano manymu, A. Brunalui tai puikiai pavyko padaryti. Aš sugebėjau atskirti skirtingus poeto gyvenimo tarpsnius ir jausmus, manau, sugebėjo ir kiti.

Buvo matyti, kad svečias labai gerai susipažinęs su V. Mačernio asmenybe ir kūryba. A. Brunalas labai emociškai ir išraiškiai deklamavo poeto kūrinius, jis taip pat puikiai perteikė V. Mačernio jausmus. Buvo galima jausti kiekvieną emocinį ženklą: kablelį, tašką ir šauktuką.

Pabaigoje skaitovas prisipažino, kad besiruošdamas susitikimui jis bijojo septintokų. A. Brunolas nerimavo, kad jaunesni mokiniai nesugebės išklausti visų poeto kūrinių. Tačiau apsidžiaugė, kad visi buvo labai dėmesingi, įdėmiai klausėsi skaitomų eilėraščių.

Tai tikrai buvo naudinga ir įdomi literatūros pamoka.

Gabrielė Jakaitytė IIIb kl.

KAUNO MIESTO BENDROJO LAVINIMO MOKYKLŲ 10 (GIMNAZIŲ II) KLASIŲ MOKINIŲ KONFERENCIJA „MAN PATINKA KALBĖTI APIE TĖVYNĘ“, SKIRTA 2017 - IESIEMS LIETUVIŲ KULTŪROS METAMS

Ar visi, kurių tik paprašytume, laivai sugebėtų viešai kalbėti apie tėvynę, gimtąją kalbą ar Lietuvos kultūrą? Turbūt nedaugelis pasiryžtų. Tačiau 10 - tų klasių (gimnazinių II) mokiniams yra privaloma viešojo kalbėjimo įskaita. Iki šiol ji vykdavo mokyklose, gimnazijose, o šiemet įvairių Kauno miesto mokyklų mokiniai, taip pat ir Kovo 11 - osios gimnazistai pasiryžo naujovei: dalyvauti konferencijoje kitoje, savo mokykloje.

Konferencijos dalyviai vasario 22 dieną susirinko į Kau- „Vyturio“ gimnazijos aktų salę. Atvykę svečiai buvo nuoširdžiai pasveikinti mokyklos direktorės Aleksandros Bancevičienės, visus labai maloniai nuteikė jautri dvyliktokų daina. Į renginį buvo pakviestas žurnalistas, „LRT“ televizijos „Labas rytas“ vedėjas Ignas Krupavičius. Jis padaršino besijaudinančius gimnazistus prieš jų viešąjį kalbėjimą bei pats prisipažino, jog nepasirodė itin gerai prieš daugelį metų per savo viešojo kalbėjimo įskaitą. Svečias labai įdomiai papasakojo apie patirtį savanoriaujant, apie tai, kada suvokė tikrąsias vertybes. Kadangi žurnalistas yra labai jaunatviškas, jau dešimtmetį dirba televizijoje ir yra labai populiarus, visi norėjo kartu su juo nusifotografuoti, tad pasibaigus klausimams ir diskusijai įvyko smagi fotosesija.

Atėjus lemtingajai akimirkai dešimtų klasių mokiniai susirinko į klases su klausytojais, pasiruošę išsakyti savo idėjas ir mintis apie gimtinę, kalbos išsaugojimą, meną. Pasipylė įvairiausių nuomonių, kaip reikėtų kurti Lietuvos ateitį.

Pabaigoje visus viešai kalbėjusius gimnazistus pagyrė „Vyturio“ gimnazijos direktoriaus pavaduotoja Jurga Burneikienė ir Kovo 11 - osios gimnazijos mokytoja Rima Jankauskienė. Išeinančius iš gimnazijos mokinius palydėjo netikėtas žiemos sniegas.

Iib klasės gimnazistė Gabija Valauskytė

Užgavėnės

Užgavėnės – tai ypatinga žiemos šventė, per kurią mes išvejame žiemą ir prisišaukiame pavasarį. Mūsų gimnazijoje ją organizuoja kiekvienais metais septintokai.

Ši nuostabi šventė ir šiais metais aplankė mūsų gimnaziją. Aš buvau šios šventės vedėjas ir man tikrai buvo baisu. Tačiau kai pastebėjau, kad visi yra labai malonūs, aktyviai dalyvauja organizuojamose užduotyse, skanauja blynus ir yra laimingi, baimė atslūgo ir aš mėgavausi tuo, ką darau.

Nežinau, ar kitose mokyklose Užgavėnės buvo tokios smagios, bet mūsų gimnazijoje jos buvo nuostabios (nepaisant nedidelių nesklaidumų J). Vis šoko, dainavo, dalinosi blynais, traukė virvę, dalyvavo taiklumo varžybose (mėtė bulves į kibirą), garsiai šaukė vydami žiemą... Net atrodė, kad Kanapinis su Lašininis tapo draugais besipešdami, ir Lašininis draugiškai užleido vietą Kanapiniui ir pavasariui. O Morė, nepaisant to, kad turėjo būti sudeginta, taip pat mums šypsojosi.

Manau, kad visi – ir mokiniai, ir mokytojai - bežaisdami ar stebėdami linksmybes pamiršo visus sunkumus ar blogus pažymius (viską, kas bloga, juk sudeginame drauge su More) ir džiaugėsi šia švente.

Ir tikrai dėkoju tam, kuris sukūrė šią nuostabią šventę. Visi ligi soties prisivalgė, prisidūko ir tapo ramesni.

Mantas Trafimovas 7a kl.

Sėkminga krepšinininkų išvyka

Kauno Kovo 11 - osios gimnazijoje visais laikais būdavo pilna triukšmingų, sportiškų moksleivių, kurie pradėdavo sportuoti čia, o sportinę karjerą pratęsdavo kitur. Nuo seno mūsų mokykloje populiarus krepšinis, ši aistrų kupina sporto šaka iki dabar jaudina daugelio moksleivių širdis.

Kovo 3 dieną talentingųjų mūsų gimnazijos krepšinininkų komanda, spontaniškai pasivadinsi „Leikerz“, važiavo rungtyniauti Punsko Kovo 11 - osios licėjuje. Susiruošę ankstų penktadienio rytą pajudėjome kaimyninės Lenkijos

link. Nuvykę į vietą, vaikinai

pradėjo apšilimą. Nors vienos rungtynės nebuvo sėkmingos ir turėjome pripažinti minimalų Punsko pranašumą, kitas žaidėme tarsi lydimi laimingos žvaigždės. Devynis aistringai kovojusius ir trečią vietą užėmusius sportininkus Evaldą Saulį, Marių Pilipčiką, Edgarą Kursą, Domantą Magylą, Dovydą Grauslį, Gytį Narušį, Eriką Sniečkų, Luką Tamašiūną ir Joną Petronį lydėjo, ruošė ir palaikė kūno kultūros mokytojos Rita Stagniūnaitė ir Nida Odeta Šukienė.

Neseniai labai gražiai atnaujintoje mokykloje su pergale mus pasveikino direktorė Irena Marcinkevičienė. Ji papasakojo, kaip

mokosi licėjaus mokiniai, aprodė klases, apdovanojimus, pasikalbėjome apie organizuojamus renginius.

Smagiai pasisvečiavę nepraleidome progos pakviesti bendravardės mokyklos apsilankyti mūsų gimnazijoje. Po kelių valandų teko keliauti atgal. Neslėpdami džiaugsmo dėl iškovotos taurės, pavargę, bet labai laimingi sugrįžome namo.

Emilija Zelenkauskaitė IIa kl.

XX Lietuvos mokinių filosofijos olimpiada

Kovo 3 - 4 dienomis Vilniaus Edukologijos universitete vyko XX respublikinės filosofijos olimpiados antrasis turas. Jame dalyvavo tie, kurie įveikė pirmojo turo užduotis, tarp jų buvau ir aš. Dalyviai turėjo parašyti filosofinę esė, šiam darbui atlikti buvo skirtos trys valandos. Parašę esė ėjome papietauti, po pietų vyko paskaita apie holokausto vaizdavimą mene. Laisvalaikį praleidome Vilniaus centre, pasivaikščiojome po Kaziuko mugę. Nustebino mugės dydis ir prekių įvairovė bei gausa.

Vakare Lietuvos nacionaliniame dramos teatre žiūrėjome Oscar Wilde "Laimingasis princas" (režisierius Povilas Makauskas). Po spektaklio keliavome į viešbutį pailsėti. Rytą vėl patraukėme Edukologijos universiteto link, kur vyko apdovanojimai. Labai apsidžiaugiau, sužinojusi, jog laimėjau trečią vietą tokioje rimtoje olimpiadoje. Po apdovanojimų valgėme tortą, pilni išpūdžių išvažiavome namo.

Man labai patiko olimpiados programa, organizatoriai labai šiltai visus pasitiko. Teko bendrauti su daugybe individualiai mėstančių jaunų žmonių. Jaučiuosi nuveikusi labai daug ir tikrai linkiu visiems dalyvauti tokioje olimpiadoje.

Indrė Bagdžiūtė IIIa kl.

Svarbiausia - tikėti savimi

Kovo 1 dieną mūsų gimnazijoje svečiavosi buvęs mokinys Vytautas Obelevičius. Jis atvyko pasidalinti su gimnazistais savo patirtimi, išvalgomis, kaip siekti tikslų, kaip tapti sėkmingu žmogumi. Svečias pasakojė, kad niekad nebuvo didelis lyderis ir turėjo viešojo kalbėjimo baimę, kuri yra didžiausia žmonių baimė. Todėl tai yra viena geriausiai apmokamų profesijų pasaulyje.

Vytautas pakeitė darbą, tapo viešu kalbėtoju ir renginių organizatoriumi. Pasirinko tokią veiklą todėl, kad sužavėjo galimybės, todėl, kad tai yra didelis iššūkis. Ši veikla suteikia neribotas galimybes sukurti sėkmingą verslą, keliauti po pasaulį ir paliesti kitų žmonių gyvenimus. Taip jis atrado savo pašaukimą šioje srityje.

Gyvenimas tapo kur kas malonesnis ir smagesnis. Darant tai, kas tikrai patinka, suteikia malonumą kai nebeturi tiesioginio viršininko, jauti laisvę. Svečias pasakojė, jog pradėjo džiaugtis kiekviena diena ir mylėti visus ir viską, skleisti geras emocijas ir padėti žmonėms.

Paklaustas, ką mano apie tai, kodėl žmonės neturi tikslų arba jų nesiekia, ko tam reikia, kalbėtojas atsakė, jog visi žmonės turi tikslų. Vienu jie yra apmokėti sąskaitas ir išgyventi iki kitos algos, kitų yra didelės vizijos ir grandioziniai planai/tikslai. Kodėl žmonės plaukia pasroviui ir nieko nedaro su savo gyvenimais? Galbūt todėl, kad trūksta pagalbos, trūksta žinių, kaip išsikelti tikslus, kaip juos išskirstyti į paprastą, lengvai įgyvendinamą veiksmų planą, kad visi tikslai ir visos svajonės taptų apčiuopiamos ir įgyvendinamos. Žmonės yra per daug savikritiški ir netiki savimi... Jie kaltina visus aplink dėl to, kas vyksta jų gyvenime, bet ne patys save, nors juk mes esame savo likimo kalviai! Ką pasėsi – tą ir pjausi! Jei turime svajonę ar tikslą – svarbiausia yra TIKĖTI, kad tai skirta mums, kad mes tai galime turėti ir kad tai yra mūsų pačių atsakomybė, o ne kažkieno kito: vyriausybės, kitų žmonių ar pan...

Pats svečias žavisi tokiais žmonėmis kaip Arnold Schwarznegger, Silvester Stalone, Steve Jobs, Tony Robbins, Jim Rohn, Jim Carey, Will Smith, Richard Branson, Eric Worre, Les Brown, Elon Musk, Usain Bolt, Michael Jordan, Leo Messi, Robertas Javtokas, Žydrūnas Savickas. Savo mokyklinius metus vertina kaip nepakartojamą patirtį! Jei galėtų atsukti laiką atgal ir turėtų turimą žinių bagažą, nė už ką nepraleistų pamokų, lankytų visas ir pasiimtų kaip imanoma daugiau, pirmiausia mokytųsi kalbų (tiek gimtosios lietuvių, tiek užsienio), istorijos bei tų dalykų, kurie bus reikalingi siekti asmeninių svajonių ir tikslų!

Susitikime dalyvavusiems gimnazistams svečias patarė neskubėti priimant sprendimus. Baigiamųjų klasių moksleiviams – nesivaikyti kitų žmonių svajonių! Svarbu išsiaiškinti, ar tai, ką ruošiatės studijuoti/dirbti yra jūsų svajonė/tikslas, ar tai yra jūsų tėvų/mokytojų/giminaičių svajonė/tikslas. „Aš tikiu, jog visos svajonės/tikslai, kurių turime, mums buvo duoti tam, kad mes galėtume tai įgyvendinti“, - tokiais įkvepiančiais žodžiais susitikimą baigė Vytautas Obelevičius.

Laikraštį ruošė mokytojos: R. Sarapinienė, L. Šakelytė, G. Stonienė;

Gimnazistai: L. Staškevičiūtė IVa, E. Zelenkauskatė IIA, G. Jakaitytė IIIb, G. Valauskytė IIA, M. Trafimovas 7a, I. Bagdžiūtė IIIa, L. Obelevičiūtė IIIb